

foreninger. Der maatte af Fiskerne stiftes Laaneforeninger, som da kunne erholde Laan af Staten til Udlaan til Medlemmerne. Sikkerheden for de af Staten ydede Laan skulde bestaa i, at alle Medlemmer vare solidarisk ansvarlige, og endvidere maatte det til yderligere Betyggelse saavel for Staten som for Medlemmerne kræves, at disse selv skulle være ulykkesforsikrede samt holde deres Fartøjer, Baade og Redskaber forsikrede mod Brandskade, og for Fartøjer og Baades Vedkommende tillige mod Søskade. Gennem en af Medlemmerne selv valgt Bestyrelse, hvis Formand dog foreslaas valgt i København af Magistraten og uden for København af Amtmanden, skulle Medlemmerne selv bestemme, om en Fisker kan optages i Foreningen, og om der til et Medlem kan ydes Laan, og i bekræftende Fald med hvor stort et Beløb. Der vil herved formentlig opnaas, at Laan kun ydes til solide og vederhæftige Fiskere, idet det dog ikke derfor er udelukket, at paalidelige og flittige, men mindre bemidlede Fiskere ogsaa kunne erholde Laan. Da det er en Forudsætning for den antydede Ordning, at Medlemmerne have Kendskab til hverandres Forhold, maa Foreningens Virkeomraade være lokalt begrænset, men da det dog af Hensyn til Sikkerheden for de af Staten ydede Laan og til, at det solidariske Ansvar for Fiskerne ikke i paa-kommende Tilfælde skal blive for føleligt, maa kræves, at Medlemsantallet ikke bliver alt for ringe, vil en Forenings Virkeomraade ofte ikke kunne indskrænkes til at omfatte et enkelt Fiskerleje, og man har da ment at kunne foreslaa, at Medlemmerne skulle være bosatte i København eller i samme Amt. Ved den her foreslaaede Ordning aabner Staten Adgang for Fiskerne til at kunne erholde billige Laan, men paa den anden Side kræves det af Fiskerne — og formentlig med fuld Føje — at de gennem det solidariske Ansvar have Bevidstheden om, at der kan komme til at paahvile dem selv et pekuniært Ansvar, saafremt de ikke paa tilbørlig Maade administrere de Statsmidler, der stilles til deres Raadighed gennem de af dem selv stiftede Laaneforeninger.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal man i øvrigt indskrænke sig til følgende Bemærkninger.

Til § 1.

Begæringer om Laan ere i de senere Aar stegne ret betydelig; man skal i saa

Henseende henvise til, at der i Finansaarene 1901—02 og 1902—03 er indkommet Laanebegæringer til et samlet Beløb af henholdsvis ca. 155,000 Kr. og ca. 170,000 Kr. og i indeværende Finansaar til over 300,000 Kr. Da det ved den foreslaaede nye Ordning maa antages, at Laanebegæringernes Antal vil stige ret betydeligt, vil det være ønskeligt at have et noget større Beløb til Raadighed end hidtil og navnlig til Laan til Anskaffelse af større Fartøjer. Man har da ment, at der passende i 5 Aar kunde anvendes aarlig til direkte Udlaan til Fiskere indtil 250,000 Kr. og til Laaneforeninger indtil 100,000 Kr.

I det Forslag til Lov om Oprettelsen af en Stats-Laanefond, som fremsættes samtidig hermed, er det forudsat, at der af Fonden skal kunne ydes Laan til Fiskere; i Overensstemmelse hermed foreslaas de til Udlaan til Fiskere og Laaneforeninger for disse foreslaaede Beløb afholdte af denne Fond.

Loven foreslaas kun bragt til Anvendelse paa Saltvandsfiskere. Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved Fiskere foreslaas afgjort efter lignende Regler som foreslaaet i § 44 i det samtidig hermed fremsatte Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Til § 2.

For at der skal kunne ydes direkte Laan til Anskaffelse af et Fartøj maa der sættes en Minimumsværdi for Fartøjet, som man har ment passende kunde ansættes til 4,000 Kr. En egentlig Vurdering vil formentlig i de fleste Tilfælde være unødvendig, idet Værdien som Regel, naar Købe- og Assurancesum opgives og andre fornødne Oplysninger meddeles paa Tro og Love af Laansøgerne, vil kunne ansættes efter et Skøn, som man nærmest har tænkt afgivet af Fiskerikontrollen eller eventuelt Fiskeriinspektionen. I nybyggede Fartøjer maa det anses for forsvarligt at yde et noget større Laan end i ældre. Tilsynet med Fartøjerne og med deres Benyttelse paataenkes ført af Fiskerikontrollen med Assistance af Fiskeriinspektionen.

Til § 3.

Til Dannelsen af en Forening maa der udkræves, at der melder sig et passende Antal Fiskere, der for ikke at lægge Dannelsen af Foreninger for store Hindringer i Vejen formentlig kan sættes til 50, men det bør tillige kræves, at disse ikke ere helt ubemidlede, og man har da ment, at der passende kunde forlanges, at